

GAZETA TRANSILVÂNIEI

PROPRIETARĂ-ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRAȘOV
Apare de două ori pe săptămână prin lagrărea
Comitetului de redacție.
Atelieră tipografică „Astra” TE 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 3.

STEAG RIDICAT LA

1838

GHLBARITIU ȘI SFINȚIT DE LUPTELE PURTATE SUB CUTELE LUI MUREȘENII
DE ATĂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV.

B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513
Abonamentul anual lei 300. Autorități și Societăți lei 60
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 56 Inreg. Trib. Brașov S. II No. 6. II. 71/942

Miercuri 28 Iulie 1943

Anul 106

Invalizii

de Ion Colan

În 1929 — drum de tinerețe într-o Europă aparent liniștită — pe podul din fața catedralei Notre-Dame din Paris cerșea un om.

Nu cerea, cerșea.

În ochii-i umbriți și goi de aduceri aminte, nu se putea desluși nimic. Cerșea fără să întindă mâna; și-o fi lăsat-o undeva pe Marna. În loc de picioare, doi butuci acoperiți de pantalonii întorși, dinsus de genunchi, și prinși spre centură cu câte-un ac de siguranță.

Într-o șapcă de apaș, pusă alături pe caldarâm, trecătorii mai aruncau câte-o monetă sau nu aruncau nimic. Oamenii sunt așa de grăbiți!

Pe podul din fața catedralei Notre-Dame din Paris cerșea un om cu pieptul plin de decorații.

Pe vremea aceea trăiam și eu, ca atâția alții, cu iluzia fixată lapidar pe piatra monumentului din cimitirul central al Vienei:

Nie wieder Krieg!

Războiul a venit totuși.

La sfârșitul lui alți actori vor juca în piesa altei păci și sufletele ostentive de luptă iarăși vor lăsa generațiilor viitoare aceeași dorință, neîmplinită, a părinților lor:

Nie wieder Krieg!

Numai că acum nici copiii nu mai cred în pacea eternă.

Cititul, de mai demult, despre un *Palat al Invalizilor*, care ar urma să se clădească și la noi, pe cerșetorul de pe Sena, din 1929, mi l-a adus în minte.

Poate că *palat* ar fi și prea mult, și împușcătură dincolo de țintă. Oamenii fără mâni, fără picioare, orbi și surzi, rămășițe din tot ce au fost, poate ar fi tare mulțumiți cu un *cămin* în care vieața să se scurgă încet și cât mai apropiată de traiul pe care l-au avut pe vremea când rupeau potcoava în mâni. Într'un *palat*, Nicolae și Ion s'ar simți stingheri, ar tânji, ar avea senzația că sunt încătușați de regulamente severe și tot binele pe care țara li-l dorește, ar apărea în ochii lor diminuat de constrângerile inerente unui *palat*.

În diferite părți ale țării, împărțiți după îndeletniciri, mai multe asemenea cămine ar grăbi înfăptuirea ideii. Altfel, vor trece ani până se vor strânge importante sume necesare unui *palat*, alți ani până *palatul* va putea fi înzestrat cu

Mormântul dela Palermo

de V. Branisce

Țăcăntul mitralierelor a amuțit. Urlașele paseri de oțel și-au conținut zborul deasupra albastrului golf din Marea Tireniană. Liniștea a cuprins din nou străvechea așezare dela Palermo. Morminte proaspete leagă pentru vecie în pământul însoțit de Sicilii pe apărători și cuceritori. Azi se văd încă urmele luptei, dar mâne, în locurile unde acum pământul este scurmat, se vor ridica mărețe monumente funerare, vestind lumii întregi pe ostașii căzuți în luptă. Și alte nume săpate în marmoră prețioasă se vor adăuga înalțășilor care au cucerit sau au apărut acest pământ.

Dar, dacă desfășurarea actualelor faze ale războiului trezește în noi un viu interes, evocarea recetelor lupte dela Palermo ne-a deschis în suflet o veche rană. Noi ne-am reamintit un mormânt stingher, o groapă comună, de unde nu vom mai putea aduce niciodată în țară osemintele celui mai entuziast luptător al unirii noastre sfinte și mari, osemintele lui Nicolae Bălcescu.

Cu cât trece vremea, cu cât jalea sfârșitului noastre este mai adâncă, cu atât ne apare mai luminoasă icoana exilatului dela Palermo. Ars de frigurile celei mai necruțătoare boale, Bălcescu își ritmează respirația bolnavă de dorința lui arzătoare de a nu muri înainte de terminarea operelor. În rândurile lui inspirate vibrează teama de a nu fi silit să lase pana din mână înainte de ce va rosti cuvântul izbăvitor.

Icoana volevodului, răpus mișelește

pe câmpia Turzii, se ridică din filele cărții și se încadrează în destinul românesc. Mihai Viteazul trăiește.

„Timpuri de aducere-aminte glorioasă, timpuri de credință și de jertfă, când părinții noștri, credincioși sublimi, îngenunchau pe câmpul bătăliilor, cerând dela Dumnezeu armatelor laurii biruinței sau cununa martirilor și, astfel, îmbărbătați, ei năvăleau unul împotriva a zece prin mijlocul vrăjmașilor; și Dumnezeu le da biruința, căci El e sprijinitorul pricinilor drepte, căci El a lăsat libertatea pentru popoare, și cei ce se luptă pentru libertate se luptă pentru Dumnezeu!”

Moștenitori ai drepturilor pentru păstrarea cărui părinții noștri s'au luptat atâta în veacurile trecute, fie ca aducerea aminte a acelor timpuri eroice să deștepte în noi simțământul dorinței ce avem de a păstra și de a mări pentru viitorime această prețioasă moștenire!”

Așa vorbește Bălcescu. Iar Ardealul, pământul zămisliții noastre, îl prinde în lapidare imaginii.

La mormântul lui dela Palermo nicio mână ploasă nu va veni să aprindă o candelă. Dar milioane de candelă îl străjuesc pe întreg pământul îndolțat al Transilvaniei. Pentru că al nostru este Bălcescu, al Transilvaniei, prin suflet, strădanii și destin.

toate câte îi sunt necesare și până atunci mulți din cei ce ar avea nevoie de un adăpost și o mâncare caldă n'au cum aștepta.

Cerșetorul de pe Sena, găsit acolo după zece ani dela terminarea primului războiu mondial, cu toate decorațiile pe piept și cu toate muștrările în ochi, mi-a bătut într-o noapte în geam, lungindu-mi neodihna din pricina unui gând.

Gândul pentru camarazii plecați teferi de-acasă, și restituiți țării cu grave lipsuri fizice și intelectuale.

Că de cei cu sufletele răvășite de dezastră se va îngriji Dumnezeu.

Numai Dumnezeu!

Goga în limba germană

— Activitatea de propagandă culturală a d-lui
Olvian Sorocean —

de Ion Gherghel

Preocupat de înrăurirea literaturii germane asupra literaturii române — prin traduceri, imitații, influențe și adaptări — am continuat cercetările în biblioteca „Astra” din Brașov, frunzărind, zilele trecute, prin colecțiile ultimilor ani (1941—1943) ai revistei *Făt-Frumos* de sub conducerea d-lui Leca Morariu.

Programul de muncă al germaniștilor din România va trebui să fie completat, cu timpul, în sensul urmăririi razelor de influență — mult mai modeste, ce-i drept — ce au pătruns și continuă să pătrundă din literatura noastră în cea germană.

Bravul popor dela grilele Dunării își pecetluiește, în aceste zile, numele cu sânge, în cartea destinului neamuri-

lor. Ca mâne, mulți străini vor dori să cunoască, măcar în linii mari, cum se reoglindește firea și sufletul poporului nostru din creațiunile lui poetice cele mai de seamă.

În această ordine de idei consider munca unui crainic al durerilor și vrierilor românești, turnată în versuri germane — după poeziile deschizătorului de drumuri, care a fost poetul nostru Octavian Goga — drept o muncă vrednică să fie cunoscută în cercuri cât mai largi, atât românești, cât și străine.

Subliniez că nu atât nota patricică m'a determinat să scot în relief activitatea de propagandă culturală, desfășurată de către traducătorul Olvian Sorocean dela revista *Făt-Frumos*, ci în

IV. Să sprijinim naționalizarea economică

Registre

de Dr. D. Chirculescu

S'a recunoscut, în nenumărate rânduri, că pentru o mai ușoară și mai corectă gestiune a treburilor publice se impunea o simplificare a aparatului administrativ și o curățire a procedurilor administrative de formalismul sterp.

Nu vom cerceta aici ce s'a realizat în administrația statului în acest sens; lăsam să-și pună această întrebare acei ce au răspunderea treburilor publice.

Ceea ce este însă permis să constatăm, privind treburile particulare, e o tendință din ce în ce mai pronunțată de a se impune de către stat întreprinderilor particulare ținerea a fel de fel de registre, care se înmulțesc tot mai mult.

Prin aceste registre se ajunge la un rezultat uluitor. Complicata administrație a statului este impusă factorilor economici particulari. Întreprinderile sunt obligate să-și ia salarii în plus, să-și complice scriptele și administrația internă. Întreprinderile particulare devin un fel de anexe administrative, pline de un formalism înăbușitor, după chipul și asemănarea celui birocrațism statal pe care-l dorim înlăturat.

Acei ce au socotit că statul mergea greoi tocmai din cauza birocrațismului, s'ar cuveni să se întrebe az care va fi soarta industriei și comerțului, dacă li se impune obligația de a se birocrațiza?

Se vor face registre, registre, și iar registre. Cheltuiala și pierdere de timp. Și vor fi ținute aceste registre de unii

— Continuare în pagina 2-a —

La microscop

Psihologie feminină

Patroana salonului de croitorie dispărea pe ușă în căutare de noi modele. Rămase singură, cele două prietene se grăbesc să-și comunice impresiile:

— Vai, ma chère, ce scârboasă e femela asta! A simțit că-ți place mantoul cel gri și nu vrea să lase nimic din preț.

— Dar nici eu nu-1 dau o sumă așa de fantastică. Ar fi o nebunie! Și apoi, nici nu găsec că are modele chiar așa de grozave cum îi merge numele.

Patroana se întoarce. Clienta mai examinează câteva haine, mai încearcă fără succes o ultimă tocmeală pentru mantoul gri și se hotărăște să plece.

Stăpâna magazinului se repede îndatoritoare să-1 ajute să-și ia lucrurile și deodată se oprește, pipăind cu extaz mânușile clienței:

— Oh, ce calitate superbă! De bună seamă le aveți din străinătate!

Doamna confirmă cu un zâmbet măgulit și pleacă cu prietena. Nici n'au ajuns însă până'n stradă, și proprietara prețioaselor mânuși decretează:

— Totuși are mult gust și se pricepe la lucru fin.

În definitiv, față de prețurile de azi, mantoul gri nu e chiar așa de scump. Și are o crolală care avantajează enorm. Ai văzut ce subțire mă face?

Hai să ne întoarcem să-1 iau!

Matei Lupu

Registre

de Dr. D. Chirculescu

Continuare din pagina 1-a

și de alții, fiecare cum va putea. Unul mai bine, o sută rău.

Iar printre cei chemați să controleze cum sunt ținute aceste registre — nu ne îndoim — se pot găsi și abuzivi.

Atâtea și atâtea motive care pledează în sensul suprimării acestui supraîncărcat formalism scriptural.

Deci: cât mai puține registre, mai puține vize, mai puține legi, și mai multă înțelegere.

Cum spunea cronicarul: Mai des cu paharul și mai rar cu orânduiele...

Colaboratorii

noștri sunt rugați să ne trimită articole scurte.

Timpurile fericite de altădată

de Ion Berciu

Timpurile fericite de odinioară... Într'adevăr, multe inimi suspină după vremurile când toate păreau frumoase.

Zadarnic însă sunt toate lacrimile și suspinele, fiindcă timpul nu se mai întoarce, în forma în care ne imaginăm noi. El curge mereu, ducându-ne, cu toate ale noastre, pe aripele lui.

Așa cum gândurile noastre, scuturate de toată șgura prezentului, care niciodată n'a fost deopotrivă de generos pentru fiecare muritor, sboară spre un trecut idealizat, tot așa pot să se avânte către un viitor dorit, în conformitate cu acele idei frumoase, care fac viața demnă de a fi trăită și de a fi socotită ca un lucru de preț.

Sunt destui oameni în prezent, cum au fost și în trecut și cum vor fi și în viitor, care găsec mulțumirea în ei înșiși, îndreptându-și gândurile și faptele după un îndreptar, rezultat din valori eterne morale și din experiența îndelungată a înaintașilor, după cum sunt și bipezi josiici, care se „acomodează” și plutesc de minune în toate apele, descurecându-se în toate, plecându-se în dreapta și stânga și „urlând cu lupii”, dacă cere nevoia sau dorința nebună de a parveni, cu oricâte plecaciuni.

Când omul oftează din adâncul inimii după timpul fericit de altădată, fiecare îl imaginează după puterea lui de simțire și de gândire.

Ne gândim și noi la vremurile fericite de altădată, când eram toți împreună și când, cu toate micile ne-

jursuri, puteam lucra, după puteri, în cercul nostru liniștit, ascultând doar la frământarea de afară a gloatei tumultuoase, mânăta de ambiții, de patimi, de poftă și de instincte.

Este cruntă vremea noastră, care a răscolit totul, răvășind oamenii, ideile și simțirea și năpustindu-i unii contra altora, nu numai pe însângeratele câmpuri de luptă, unde eroismul cel mai sublim stă alături de animalitatea cea mai hidoasă, dar și trista vieță de toate zilele a celorlalți semeni, care nu pot găsi încredere, siguranță și odihnă. Pentru unele categorii sociale vremurile sunt de-a-dreptul căinoase.

Micii și cinstiții funcționari, neștiuți aproape, modeștii intelectuali ai satelor și ai orașelor, micii agricultori și amărății orașeni, lipsiți de posibilitatea de a munci, ei toți pot ofta după vremurile de odinioară, când pe lângă pâinea cea de toate zilele puteau să-și satisfacă, în oarecare măsură, nevoile intelectuale. Peste multe existențe modeste, poate dintre cele mai valoroase pentru națiune, a trecut demult lipsa apăsătoare a celor mai necesare articole.

Ca elemente jertfitoare însă, ele vor continua lupta, chiar atunci, când în fața ochilor lor mirații se lăfăiește cea mai crasă abundență, în chipurile îngâmfate a celor mai puțin demni oameni, — acea faună imundă a tuturor războaielor și frământărilor sociale.

Cu gândul la ceea ce a fost bun, frumos, drept, serios și demn, aceste clase sociale producătoare, modeste, cinstite și cuminți, așteaptă ceea ce va trebui să vină: *dreptatea și libertatea.*

„Gazeta Transilvaniei”
Acum 99 ani

O inderlețire ușoară

Murășvarheli, Ianuarie 15. Bancnotele false de 100 fiorini se lătiră și pe-aici. De curând se cunosc una într'o boită (prăvălie), la care fu dusă spre schimbare. Cearta asupra acelei bancnote este acum între un Evreu și o femeie, care trece cu adevărat de săracă, ea însă dă împrumut sume însemnătoare mai ales pe zăloage la evrei. Se spune ca sigur, că la Murășvarheli s'ar afla în adevăr oameni cari trăiesc numai din bancnote false. Publicul să se păzească bine, a nu intra în cursa ăstorfeliu de oameni nelegiuți, cărora neplăcându-le a trăi cu muncă dreaptă, înșeală pe stat și pe public.

Nr. 24 Ianuarie 1844. pg. 7. 25.

Jidanii în Moldova

Iași, 28 Febr.

Numărul Jidanilor în Moldova este necunoscut până astăzi, din pricina că comisiile ce în timpurile mai dincoace s'au însărcinat a-i cataloga (conscribe, număra), n'au fost, sau n'au voit a fi până în atâtea de înțelepte, încât să nu se ademeneze de vicleana lor măiestrie întru înșelăciune. Oarecând curiozitatea m'a dus la una din comisiile ce... conscria pe Jidovi. Un croitor jidov numit *Ițig Smil* fu întrebat de către comisie despre timpul venirii sale în principat. El răspunse, că a venit *mitutel*. Comisia adaugă: *Dar tatăl tău? Tată-meu? Și tată-meu a venit mitutel!* Apoi Ițig, noi împreună am venit mitutei în țară.

Nr. 21. 13 Martie 1844. pg. 83.

Pentru conformitate **I. Urcanu**

primul rând valoarea estetică a tălmăcirilor d-sale. (Nu ne vom opri asupra unor greșeli de amănunt, inerente aproape tuturor traducerilor). Unindu-se aici naționalismul cu focul sacru al artei pure, bucuria noastră va fi cu atât mai mare. Binele ce poate să ni-1 facă un astfel de traducător iscusit, — mai ales în aceste zile de grea cumpănă pentru viitorul neamului românesc — covârșește, fără doar și poate, multe din eforturile sterile ale altora, care, deși sunt puși în condiții optime de lucru, nu dau dovadă de suficiență pătrundere și destoinicie în problemele de propagandă național-culturală.

Traducătorul poetului O. Goga în limba germană s'a oprit asupra celor mai semnificative creații, care adună, ca într'un focar, razele vrerilor, durerilor și nădejdelor românești: *Rugăciune*, *Plugarii*, *Noi*. S'ar părea că traducătorul are de gând să dăruiască străinătății culte întreaga operă poetică a lui Octavian Goga. I-o dorim din tot sufletul și am vrea să ne mândrim cu

toții de isprava d-sale. „Ziua bună se cunoaște de dimineață”. Judecând deci după tălmăcirea poeziilor menționate, suntem îndreptățiți să ne punem toată nădejdea în munca și priceperea d-lui Olvian Sorocan.

O coloțanare de texte va avea darul să-1 lămurească pe cititor mai de-a-dreptul și mai deplin decât orice comentariu. De aceea dăm, paralel cu originalul, 3 strofe ale traducerii poeziei ce stă, ca o predoslovie poetică, la începutul volumului de versuri.

Rugăciune

Rătăcitor, cu ochii tulburi,
Cu trupul istovit de cale,
Eu cad neputincios, stăpâne,
În fața strălucirii tale.
În drum mi se desfac prăpăstii
Și n'negură se mbracă zarea,
Eu în genuchi spre tine caut:
Stăpâne — orânduie-mi cărarea!

Alungă patimile mele,
Pe veci strigarea lor o frânge

Și de durerea altor inimi
învață-mă stăpâne-a plânge.
Nu rostul meu, de-apururi pradă
Ursitei maștere și rele,
Ci jalea unei lumi, părinte,
Să plângă n' lacrimile mele.

În suflet samănă-mi furtună,
Să-1 simt în matca-i cum se zbate,
Cum tot amarul se revarsă
Pe strunele înfiorate;
Și cum sub bolta lui aprinsă,
În smâlț de fulgere albastre,
Închiagă-și glasul de arama:
Cântarea pătimirii noastre.

Gebet

Umherirrend, mit trüben Augen,
Der Körper erschöpft von Wegen weit,
So fall' ich ohnmächtig, o Herrgott,
Beim Anblick deiner Herrlichkeit.
Auf meiner Bahn, Abgründe gähnen,
Die Fernsicht hüllt der Nebel ein,
Ich blicke knieend zu dir, Vater:
Bestimme mir den Weg allein.

PREDICI ÎN
PUSTIU

Minte slabă

Gilbert Karl Chesterton, celebru romancier și filozof englez, mort în 1936, convertit la creștinism spre sfârșitul vieții sale, face în studiul său *Orthodoxy* o mărturisire caracteristică: „Dacă de o persoană necunoscută unul zice că e înaltă, altul mică, altul grasă, altul slabă, unul spune că e blondă, celălalt că e brună, persoana este anormală? Nu, ci cel ce o judecă. Așa e și cu creștinismul în care atâția văd atâtea contradicții. Nu Dumnezeu! Isus este de vină că o văd atâția în fel și chip, ci cei ce o judecă.”

Se știe din viața genovezului Cristofor Columb, că toți acela cărora voia să le documenteze existența altel lumi: *America*, rege, episcop și universități îi demonstau tocmai cu Geneva și Psalmii lui David, Evangheliile, Epistolele Sf. Pavel și scrierile Sf. Augustin, că niciăeri nu se vorbește, că ar putea exista dincolo de continentul nostru alt continent despărțit de al nostru de un ocean atât de mare. Dar genovezul ce se încapățâna să creadă în existența acestui continent și n'a obosit 20 de ani de zile să bată pe la toate porțile pentru expediția lui, tot în Biblie citise: *Vei chema lumea pe care nu o cunoașteți și națiunile care nu te cunosc vor alerga la tine* (Isaia)

Numai mintea slabă omenească vede atâtea contradicții și acolo unde nu ar trebui să existe. Numai slăbiciunile minții omenești se datorește și acest război mondial, crezând mai de grabă în principiul răutății, răzburării, și cruzimii, decât în principiul evanghelic al iertării, bunății și toleranței. Numai mintea slabă omenească a putut concepe existența unei lumi și progresul unui stat fără biserică și credință, fără legi dumnezeiești, care trebuie respectate și rezultatul îl vedem azi sub forma celui mai groznic război ce a devastat vreodată viața, bunuri și monumente de cultură. Numai mintea slabă omenească recurge la violență acolo unde un cuvânt dulce ar lîmpezi deodată totul, numai mintea slabă se oprește la drumul jumătate, în loc să urce, cu efort, ce e drept, tot muntele, spre a vedea fructul oboselii și perspectivei, numai mintea slabă vede pericole unde nici nu există, prea multe greutăți într'o acțiune, când separate și izolate ar putea să fie ușor de învins. Numai mintea slabă crede că fără muncă poate exista progres și fericire, că poți avea o avere înafara sudorii frunței tale.

Una din rugăciunile noastre zilnice și ferbinți ar trebui să fie: „Dă-ne, Doamne, minte clară să putem vedea bine în întunerecul acestel vieți”.

Dr. M. Suci-Sibianu

Verscheuche meine Leidenschaften
Erstick' auf ewig all ihr Schrei'n
Und lehre Vater mich beweinen
Nur and'rer Menschen Schmerz und Pein.
Oh! Nicht mein Los in dem sich ewig
So harte Schicksals — Schläg' vereinen,
Die Leiden einer Welt, o Vater,
Sollen in meinen Tränen weinen.

Sie mir Sturmwind in die Seele,
Dass ich ihr Pochen fühl, wie 's ist,
Wie auf die Saiten die erschauern
Der ganze Schmerz sich dann ergießt;
Und unter ihrer güh'nden Wölbung,
Im Schmelz, den blaue Blitze weiden,
Mit ihrer Stimm' aus Erz sie anstimmt
Das Lied von dem was wir erleiden.

Abonaților

le aducem aminte că nu trăim
din subvenții.

„Astra“ Tohanul - Nou Inzestrarea Cercului Cultural cu un mare aparat de Radio

In ziua de 18 Iulie 1943, cu ocazia instalării aparatului de Radio donat prin Asociațiunea „Astra“ de către Ministerul Propagandei, a avut loc o frumoasă serbare.

La orele 15 au sosit în comuna noastră solii Asociațiunii „Astra“ din Brașov, D-nii Dr. N. Căliman, Dr. P. Nistor și Dr. Crețu, Medic primar al județului, primiți cu entuziasm de locuitorii satului.

Serbarea a fost aranjată în curtea școlii primare.

S'a deschis cu imnul regal, cântat de elevii școlii primare conduse de Doamnele învățătoare Elisabeta Gh. Ciurea și Maria Balcă, după care cuvântul de deschidere a fost ținut de preotul Victor Plotogea, președintele Cercului Cultural.

După D-sa a luat cuvântul D-l Dr. N. Căliman, care arată viața de muncă a „Astrei“ în domeniul cultural și național, din trecut și până în prezent, îndemnând locuitorii acestui sat la muncă, în aceste timpuri când tot ce este român trebuie să-și dea contribuția pentru întregirea României.

După D-sa a luat cuvântul Dl. Dr. Nistor, care, ca fost medic de circumscripție, a cunoscut acest sat și face o paralelă între ce a fost și ce este astăzi, dând îndrumări pentru viitor.

Urmează programul executat de elevii școlii conduse de D-l Director Traian Ripescu: poezii cu caracter național, o mică piesă națională, etc.

De încheiere D-l Victor Plotogea aduce mulțumiri, în numele Cercului Cultural și a populației, solilor Asociațiunii „Astra“ pentru darul făcut și asigură că pe viitor populația acestui sat, va fi întotdeauna creștină și animată de sentimente curat românești.

După încheierea serbării, în urma invitației autorităților comunale care au fost prezente, s'a vizitat localul Primăriei, constatându-se o strânsă colaborare între Cercul Cultural și autoritățile locale.

S. I.

Curierul „Astrei“ Brașov

Se atrage atențiunea conducătorilor organizațiilor „Astrei“ din județ, că titlul oficial al organizației este: CERCUL CULTURAL „Astra“ (Dârste, Tâncari, Vlădeni etc.) iar nu CĂMINUL CULTURAL.

Tot astfel, nu ASOCIAȚIA „Astra“ ci ASOCIAȚIUNEA „Astra“.

In județul Brașov nu există decât un singur DESPĂRTĂMANT CENTRAL JUDEȚEAN, la Brașov, toate satelor neavând decât CERCURI CULTURALE care depind direct de Despărțământul central dela Brașov.

Eroii noștri Holbav Ion Bucur Stoica Sulică frunțaș

A plecat cu regimentul lui de infanterie din Brașov și acolo a rămas, undeva prin Ucraina.

Nimeni nu știe unde este înmormântat, dar se știe ziua când băiatul frunțașilor gospodari din comuna Holbav a căzut: 24 Septembrie 1941.

In urma lui soția i-a murit, de durere; și au rămas orfanii, Maria de 7 ani și Ana de 9 ani, să poarte pe ulițele satului dorul și jalea după cei duși: și tata, și mama.

România
Jud. Brașov, Primăria comunei Codlea
Nr. 3541.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 19 August 1943, ora 10 a. m. în localul primăriei comunei Codlea, județul Brașov, se va ține licitație publică cu oferte închise și sigilate, pentru vânzarea cantității de circa 570 m. c. material lemnos de lucru și construcție, pe unitate fasonat loco pădure, esență fag, rezultat din fasonarea în regă comunei pe a. 1943/1944 în parchetul seria III-a „Geamăna“.

Licitația se va ține pe lângă respectarea dispozițiilor cuprinse în art. 80—110 din L. C. P. și normele generale pentru ținerea licitațiilor la administrațiile publice.

Garanția provizorie 5% din suma oferită.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primăria comunei Codlea și Serviciul silvic județean Brașov, în timpul orelor oficiale.

Supraoferte nu se primesc.
Codlea, la 22 Iulie 1943.

p. Primar,
P. Plajer

Notar,
I. Magda

106 ani de luptă românească are
„GAZETA TRANSILVANIEI“

Cinema „Astra“

Dela 29 Iulie

rulează filmul

Aldebaran

cu: GINO CERVI
ELISA CEGANI
EVI MALTAGLIATI

Cinema „ARO“

prezintă dela 28 Iulie

Un mușchetar la mănăstire

cu

MARIA MERCADER
CARLA DEL POGGIO

NOI nu avem subvenții dela
nimic.

Instalarea noului pa- roh la biserica Sf. Nicolae din Schel

Duminecă, 25 Iulie a. c. s'a făcut la biserica Sf. Nicolae instalarea parohului nou ales G. Constantin. Sfinția Sa a fost condus cu un deosebit fast, de un grup de Juni călări. La biserică s'au îndeplinit, de părintele protopop Dr. N. Stinghe, formalitățile de instalare. Noul paroh într'o frumoasă cuvântare a arătat felul cum înțelege să-și îndeplinească greaua misiune duhovnicească.

La masa care s'a servit, după slujba religioasă, la restaurantul Badea, au luat cuvântul prot. Dr. N. Stinghe și prof. N. Baboie care au relevat însemnătatea deosebită a acestui act în viața parohiei, dându-i tânărului paroh prețioase îndemnuri, pentru a fi la înălțimea marilor lui înaintași. Părintele G. Constantin a mulțumit tuturor asistenților.

Cerești neîntrecutele Brillantine colesterinate

Melrod

preparate după cea mai modernă formulă. Ele hrănesc părul și-i dau o deosebită strălucire și suplețe. Grație compoziției lor speciale, ele emulsionează cu apa spumoasă și contrar brillantinelor comune, nu lasă părul gras după spălare cu săpun.

Melrod

Excelente ape de Colonie — Ulei de nucă
București Bv. Filantropiei 339. — Tel. 4.83.55

Saci, Sfoară Pânză din cânepă și hârtie

MATERIALE TEHNICE

Tevi de gaz și de
construcție pentru
aburi și apă

ARMĂTURI
din fontă, oțel, etc.

București, Str. Regală 1
la ARATEX Tel. 5.42.61 și 5.66.86 s. a. r.

Dr. Sever Cărpinișan

Specialist în boli de femei și nașteri

BRAȘOV
Calea Victoriei 13, Tl. 3443

înforcându-se de pe front
rela consultațiile

Tipografia „Astra“ Brașov
caută

Ucenici români

TIPOGRAFIA

„ASTRA“

Execută orice tipăritură
sau lucrare de legătorie

Telefon 1102

Aveți încredere într'o între-
prindere curat românească.

Atelierele: Str. Lungă No. 1. (în curtea cinematografului „ASTRA“)

De închiriat
un local de prăvălie
De vânzare
un aranjament complet de prăvălie
Strada Mareșal Prezan No. 8

Informațiuni

Abonamente de sprijin

Fabrica Grigore Alexandrescu, București	2000
Vasile Manta, pantofar, București	Lei 1000
Maniu Costicea, București	500
Iliescu Dumitru, șef cont. „Credit funciar urban“ București	700

Pentru comercianți

Camera de comerț și de industrie aduce la cunoștința tuturor comercianților următoarele:

Ministerul Economiei Naționale informează pe toți comercianții că în conformitate cu Deciziunea ministerială Nr. 183/1941, din 21 Martie 1941 a Comisariatului General al Prefurilor, cheltuielile de transport ale unui comerciant ca: masă, hotel, tren, ocazionate în achiziționarea mărfii și deplasărilor, sunt considerate cheltuieli de regie, care sunt cuprinse în beneficiul brut de 30%, pentru vânzarea cu amănuntul și în beneficiu de 14% pentru vânzările cu ridicata.

Post vacant

La cantina pentru ucenici și călărești din calea Victoriei Nr. 60 este vacant postul de subadministrator diurnist.

Doritorii de a ocupa acest post, — bărbați cu cel puțin 4 clase de liceu, se vor adresa la Inspectoratul Regional al Muncii, Brașov, Str. Nicolae Iorga Nr. 24 în toate zilele de lucru în orele de birou.

Curierul „Astei“ Brașov

Biblioteca „Astei“ Brașov

este deschisă în fiecare zi de lucru, între orele 9-12 și 15-19. O sală de lectură bine întreținută, cu 40 de locuri, stă la dispoziția cititorilor. Secția de împrumut funcționează și ea.

Eroii noștri

Mai sunt încă Cercuri culturale care nu ne-au trimis fotografiile eroilor căzuți pe frontul din răsărit.

Nu s'ar putea să fim scutiți de aceste aduceri aminte...

Icoane pe sticlă

cumpără Muzeul „Astei“ Brașov, (B-dul Regele Ferdinand No. 12).

A v i z

La Federala „CARPAȚI“ Brașov, Intreprinderile „Albina“, se află de vânzare: una presă pentru fân, un răcitor, diferite birouri, teighele, butoaie, putini, lăzi goale pentru expediat ceapă, etc.

Cronica Războiului

de **Mardare Mateescu**

Demisia Ducelui Mussolini

Posturile de radio și agențiile de presă au comunicat demisia Ducelui Mussolini care timp de peste 20 de ani a condus destinele poporului italian. Știrea demisiei a provocat, cum era și firesc, vie senzație în toate cercurile politice și militare. Până acum nu a fost făcut niciun fel de comentariu despre actul cel mai important întâmplat în viața politică a Italiei în ultimele două decenii. În afară de demisie agențiile oficiale de presă nu au anunțat altă schimbare.

Cea dintâi veste a demisiei a fost transmisă dela Roma în termenii următori: „M. S. Regele-Împărat a acceptat demisia din funcția de șef al guvernului, prim ministru și secretar de stat ce i-a fost prezentată de Excelența Sa Cavalerul Benito Mussolini și a numit ca șef al guvernului, prim ministru și secretar de stat pe Excelența Sa Cavalerul Mareșal al Italiei Pietro Badoglio“.

Agencia Rador completează știrea cu amănuntul că schimbarea de guvern a fost provocată de starea sănătății Ducelui care, în ultima vreme, era bolnav.

Telegramele externe se ocupă în mod succint de evenimentele din Italia. Ele precizează că M. S. Regele-Împărat a luat comanda supremă a trupelor.

Odată cu schimbarea de guvern M. S. Regele-Împărat a dat următoarea proclamație: „Italieni, cu începere de azi preiau comanda tuturor forțelor armate. În acest ceas solemn care apasă asupra destinului Patriei fiecare să-și reia locul datoriei, credinței și luptei. Nicio abatere nu trebuie să fie îngăduită. Nicio recriminare nu poate fi consimțită. Fiecare Italian să se închine în fața gravei răni care sfășie pământul sfânt al Patriei. Italia, grație valorii forțelor sale armate, grație voinței hotărâte a tuturor cetățenilor, va regăsi în respectul instituțiilor care i-au subliniat totdeauna dezvoltarea, calea mântuirii.“

Italieni, sunt astăzi, mai mult ca niciodată, indisolubil legat de voi prin neclintita credință în nemurirea Patriei“.

La rândul său Mareșalul Badoglio a dat următoarea proclamație: „Italieni, din ordinul M. S. Regelui-Împărat, iau conducerea militară a țării cu depline puteri. Războiul continuă.“

Italia, grav atinsă în provinciile sale invadate, în orașele sale distruse, își păstrează credința în cuvântul dat, ca păzitoare geloasă a milenarelor sale tradiții. Strângeți rândurile în jurul M. S. Regelui Împărat, iconă vie a Patriei, pildă pentru toți. Consemnul primit este limpede și net. El va fi în mod scrupulos executat și oricine ar hrăni iluzia că va putea să-i oprească dezvoltarea sa normală, sau ar căuta să turbure ordinea publică, va fi lovit fără cruțare. Trăiască Italia! Trăiască Regele.“

Noul conducător al guvernului italian, Mareșalul Badoglio, s'a născut în ziua de 28 Septembrie 1871 la Grazzano (Piemont).

El a participat la campania din Eritreea (1896—1897) și la războiul tripolitan (1911—1912).

În războiul mondial, Mareșalul Badoglio, după o misiune pe lângă armata 2-a, a fost numit subșef al Marelui Stat Major.

După armistițiul, Mareșalul Badoglio, care, în 1919 a devenit senator, a fost comisarul guvernului la Veneția Iuliană, trimis extra-ordinar în România și America de Nord și Ambasador în Brazilia.

În anul 1925, Mareșalul Badoglio (avansat chiar în acel an la rangul de Mareșal) a preluat postul de șef de Stat Major general al armatei și apoi a fost numit șef al Statului Major al forțelor armate italiene.

În anii 1928—1933 a deținut funcția de guvernator al Libiei.

În calitate de comandant suprem în Africa Orientală, el a cucerit în timp de cinci luni Etiopia, devenind viceregele ei.

După războiul mondial a căpătat titlul de Marchiz de Sabotino, iar după cucerirea Etiopiei a fost numit Duce de Adis-Abeba.

La 6 Decembrie 1940 s'a retras din postul său de șef al Statului Major al forțelor armate italiene.

Noul șef al guvernului este cavaler al ordinului „Annunziata“, cea mai înaltă distincție pe care o poate conferi Suveranul.

Subliniem faptul că din proclamațiile date către popor rezultă că războiul continuă.

Citiți și răspândiți

„Gazeta Transilvaniei“

Mersul războiului

Cu toată schimbarea situației politice din Italia, operațiunile din Sicilia continuă. Acest fapt dovedește că în adevăr războiul continuă. Luptele din Sicilia au numai importanță locală. Aviația și-a continuat activitatea. Cercurile italiene desmint cucerirea Cataniei, dar recunosc iminenta cădere a ei.

Seriozitatea luptelor din răsărit este subliniată de toate comunicatele de presă. Sovieticii au aruncat noi forțe în luptă. Intreaga regiune a Kubanului, Mius și pozițiile germane de pe Donul mijlociu se găsesc sub o puternică presiune.

Punctele nevralgice ale bătăliei sunt tot la Sud de lacul Ladoga, la Orel și Bielgorod.

Ultimul comunicat arată succesul vânătorilor români la Sud de Novorosissk. Ei au respins un atac puternic sovietic în care au fost angajate trupe de infanterie și blindate.

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Redactor responsabil
ION COLAN

Redacția și Administrația
B R A Ș O V
B-dul Regele Ferdinand No. 12
TL 1513

Abonamentul anual **Lei 400**
Autorități și Societăți **Lei 800**
Membrii „Astei“ din
comunele jud. Brașov
și refugiații săteni din
Ardealul de Nord **Lei 200**